

Czwartek, 19 stycznia 2006 r.

P6_TA(2006)0032

Kambodża

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie Kambodży

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje rezolucje z dnia 13 stycznia 2005 r.⁽¹⁾ i 10 marca 2005 r.⁽²⁾ w sprawie Kambodży oraz swoją rezolucję z dnia 1 grudnia 2005 r. w sprawie sytuacji praw człowieka w Kambodży, Laosie i Wietnamie⁽³⁾,
  - uwzględniając Porozumienie o współpracy z 1997 r. między Wspólnotą Europejską a Królestwem Kambodży⁽⁴⁾,
  - uwzględniając wytyczne UE w sprawie obrońców praw człowieka, zatwierdzone przez Radę w dniu 14 czerwca 2004 r.,
  - uwzględniając standardy określone w Deklaracji ONZ o obrońcach praw człowieka z 1998 r.,
  - uwzględniając oświadczenie Specjalnego Przedstawiciela Sekretarza Generalnego ONZ ds. Praw Człowieka w Kambodży, Yasha Ghai, z dnia 27 grudnia 2005 r.,
  - uwzględniając oświadczenie Wysokiego Komisarza NZ ds. Praw Człowieka z dnia 4 stycznia 2006 r.,
  - uwzględniając oświadczenie Banku Światowego z dnia 9 stycznia 2006 r. w sprawie Kambodży,
  - uwzględniając oświadczenie Prezydencji w imieniu Unii Europejskiej z dnia 13 stycznia 2006 r. w sprawie pogarszającej się sytuacji politycznej w Kambodży,
  - uwzględniając art. 115 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że w ciągu ostatnich tygodni w Kambodży zauważono dramatyczne nasilenie represji politycznych obejmujących aresztowania wśród pracowników organizacji praw człowieka, dziennikarzy i związkowców na podstawie oskarżeń o zniesławienie,
- B. mając na uwadze, że wobec Kema Sokha, przewodniczącego Ośrodka Praw Człowieka w Kambodży, Pa Nguon Teanga, p.o. dyrektora Ośrodka Praw Człowieka w Kambodży i dyrektora radia, Ronga Chhun, przewodniczącego Niezależnego Stowarzyszenia Nauczycieli w Kambodży oraz Mama Sonando, dyrektora stacji radiowej Beehive, wszczęto postępowanie sądowe,
- C. mając na uwadze, że Yeng Virak i Kem Sokha zostali uwolnieni za kaucją, ale oskarżenia nie zostały wycofane,
- D. mając na uwadze, że z tych samych powodów na listach poszukiwanych przez władze Kambodży znajduje się Chea Mony, przewodniczący Wolnego Pracowniczego Związku Zawodowego, Ea Channa, zastępca sekretarza generalnego Ruchu Studenckiego na rzecz Demokracji, Men Nath, przewodniczący Niezależnego Stowarzyszenia Pracowników Służby Cywilnej, książe Sisowath Tomico, sekretarz b. króla Sihanouka, oraz Say Bory, doradca b. króla Sihanouka,
- E. mając na uwadze, że wielu innych działaczy oraz członków opozycji opuściło kraj pod groźbą aresztu i prześladowań,

⁽¹⁾ Dz.U. C 247 E z 6.10.2005, str. 161.

⁽²⁾ Dz.U. C 320 E z 15.12.2005, str. 280.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2005)0462.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 269 z 19.10.1999, str. 18.

Czwartek, 19 stycznia 2006 r.

- F. uznając te represyjne metody za próbę uciszenia przez rząd pokojowych krytyk pod jego adresem i w ten sposób wyeliminowania ostatniej skutecznej opozycji politycznej; mając na uwadze, że wydarzenia te stanowią również niepokojące symptomy pogarszającego się stanu demokracji w Kambodży,
- G. mając na uwadze, że dnia 22 grudnia 2005 r. lider opozycji, Sam Rainsy, został skazany zaocznie na 18 miesięcy pozbawienia wolności na podstawie oskarżeń o zniesławienie ze strony premiera i przewodniczącego Zgromadzenia Narodowego,
- H. mając na uwadze, że Cheam Channy, członek parlamentu kambodżańskiego, został osądzony i uznany winnym w sierpniu 2005 r., oraz skazany na siedem lat pozbawienia wolności,
- I. mając na uwadze, że Grupa Robocza ONZ ds. Bezpodstawnych Zatrzymań orzekła, że przetrzymywanie Cheama Channy'ego stanowi naruszenie zarówno prawa kambodżańskiego, jak i międzynarodowego,
1. wyraża głębokie zaniepokojenie przeprowadzonymi ostatnio aresztowaniami i prześladowaniami i wzywa rząd Kambodży do głębokiej refleksji na temat zgodności takich działań z przyjętymi wobec narodu oraz ofiarodawców pomocy zobowiązaniami na rzecz utworzenia bardziej otwartego, demokratycznego i sprawiedliwego społeczeństwa;
  2. odnotowuje wspomniane wyżej uwolnienie niedawno aresztowanych obrońców praw człowieka oraz prosi o oczyszczenie z wszelkich zarzutów i unieważnienia nakazów aresztowania obrońców praw człowieka, którzy nie zostali aresztowani; wzywa również do przerwania wszelkich aktów zastraszania i prześladowania obrońców praw człowieka w Kambodży;
  3. wzywa Kambodżę do zaprzestania łamania zobowiązań wynikających z prawa międzynarodowego, a w szczególności Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych oraz do natychmiastowego uwolnienia Cheama Channy'ego; domaga się również uchylecia wyroku wydanego wobec Sama Rainsy'ego i Chea Poch i przywrócenia immunitetu jemu oraz Cheamowi Channy'emu;
  4. jest głęboko przekonany, że nieustanne zatrzymywanie czołowych przedstawicieli opozycji, związków zawodowych, mediów i organizacji pozarządowych oraz wykorzystywanie prawa karnego w przypadku sprzeciwu wobec oficjalnej polityki jest niepokojącym sygnałem dla ofiarodawców pomocy, stanowiącej 50 % rocznego budżetu Kambodży;
  5. przypomina rządowi Kambodży o obowiązku wypełnienia zobowiązań w zakresie zasad demokratycznych i podstawowych praw człowieka stanowiących zasadniczy element wyżej wymienionego Porozumienia o współpracy między WE a Kambodżą, jak określono w art. 1 tego porozumienia;
  6. wzywa Komisję i Radę do jasnej i jednoznacznej reakcji w porozumieniu z ofiarodawcami pomocy dla Kambodży podczas najbliższego posiedzenia Grupy Konsultacyjnej na ostatnie naruszenia praw obywatelskich i politycznych;
  7. wyraża poparcie dla Specjalnego Przedstawiciela Sekretarza Generalnego ONZ ds. Praw Człowieka w Kambodży oraz Biura Wysokiego Komisarza NZ ds. Praw Człowieka, których mandat obejmuje ochronę i monitorowanie sytuacji praw człowieka;
  8. wyraża zaniepokojenie tym, że wykorzystywanie sądownictwa w Kambodży jako narzędzia represji wobec opozycji politycznej oraz społeczeństwa obywatelskiego wywołuje poważne wątpliwości co do zaangażowania rządu Kambodży w ustanowienie Trybunału ds. zbrodni Czerwonych Khmerów zgodnie z międzynarodowymi normami niezależności sądów, uczciwego procesu przy poszanowaniu właściwej procedury prawnej, w myśl ustaleń przyjętych wspólnie z ONZ w czerwcu 2003 r. oraz kwestionuje potrzebę uznania obrazy urzędu premiera za przestępstwo;
  9. wyraża głębokie przekonanie, że wyrażanie sprzeciwu i opinii powinno prowadzić do podjęcia debaty publicznej, a nie postępowania karnego i wzywa do zaprzestania oskarżeń o zniesławienie, gdyż łatwo może dojść do ich nadużycia dla celów politycznych;

Czwartek, 19 stycznia 2006 r.

10. wzywa UE do podjęcia działań w celu zapewnienia poszanowania podstawowych wolności, w myśl art. 1 powyższego Porozumienia o współpracy oraz wyciągnięcia konsekwencji z ataków na swobody obywatelskie; wzywa również UE do uzależnienia dalszej pomocy finansowej od poprawy sytuacji w dziedzinie ochrony praw człowieka w Kambodży;
11. ponawia wezwanie do wysłania do Kambodży delegacji ad hoc Parlamentu celem przeprowadzenia oceny poszanowania postanowień art. 1 Porozumienia o współpracy i oceny położenia uwięzionych parlamentarzystów, przedstawicieli mediów i przywódców krajowych związków zawodowych;
12. wzywa władze Kambodży do pełnego stosowania Konwencji dotyczącej statusu uchodźców z 1953 r. zarówno jeżeli chodzi o ochronę uchodźców z terenów górskich, wstrzymanie przymusowych deportacji do Wietnamu, jak i zagwarantowanie statusu uchodźcy etnicznym Khmerom Krom uciekającym z Wietnamu;
13. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Wysokiemu Komisarzowi NZ ds. Praw Człowieka, Specjalnemu Przedstawicielowi Sekretarza Generalnego ONZ ds. Praw Człowieka w Kambodży, Prezesowi Banku Światowego, Sekretariatowi państw ASEAN oraz rządowi i Zgromadzeniu Narodowemu Królestwa Kambodży.

P6_TA(2006)0033

Niepełnosprawność i rozwój

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie niepełnosprawności i rozwoju

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 13 Traktatu WE,
- uwzględniając art. 21 i 26 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej, która wymienia prawa osób niepełnosprawnych,
- uwzględniając art. 6 Traktatu o Unii Europejskiej oraz art. 14 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka i Podstawowych Wolności,
- uwzględniając rezolucje Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE z dnia 1 listopada 2001 r. w sprawie praw osób niepełnosprawnych i osób starszych w krajach AKP ⁽¹⁾ oraz z dnia 21 marca 2002 r. w sprawie zagadnień zdrowotnych, młodzieży, osób starszych i osób niepełnosprawnych ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 3 września 2003 r. w sprawie komunikatu Komisji „W kierunku prawnie wiążącego instrumentu na rzecz propagowania i ochrony praw i godności osób niepełnosprawnych” (COM(2003)0016) ⁽³⁾,
- uwzględniając Milenijne Cele Rozwoju ONZ (rezolucja Zgromadzenia Ogólnego 60/1 z dnia 16 września 2005 r. w sprawie wyników Światowego Szczytu ONZ w 2005 r.),
- uwzględniając rezolucję Światowej Organizacji Zdrowia (WHO) 58.23 z dnia 25 maja 2005 r. w sprawie niepełnosprawności, włącznie z prewencją, zarządzaniem i rehabilitacją,

⁽¹⁾ Dz.U. C 78 z 2.4.2002, str. 64.

⁽²⁾ Dz.U. C 231 z 27.9.2002, str. 55.

⁽³⁾ Dz.U. C 76 E z 25.3.2004, str. 231.